

רבי'ה

מיד זועלן מאכן

א' שטיארקע
מהפיכה

אין די חבורות...

הפגישה המיוחדת

אין צווי אונזערע...

אומאן, מזצאי ראש השנה תשפ"ד

הרוממות והיראה אפפו אותי, הנה אני כאן. נדחף לבית רביה"ק בחיל ובמורא, בין עשרות החסידים המבקשים להפרד ממנו באהבה לפני שחוזרים לביתם בפרפרי וואהלין והגלילות, כמובן שדין קדימה ניתנה לחסידים אנשי ארה"ק שמסע ארוך עוד לפניהם. בפנים החדר רבינו ישוב על כסאו מקבל אותי באהבה רחמימית כדרכו בקודש בכל עת שנכנסנו לפניו. עוד לפני שהתחלתי לדבר, פתח פיו הק' ושאלני - "תלמידי יקירי וחביבי, מה קורה אצל אנשי שלומינו הנמצאים בירושלים עיה"ק?"

- ב"ה התחילו להרחיב את בית מדרשינו הגדול - אני מספר בהתרגשות ובמורא - משיח לפניו את השתלשלות העניינים בבית מדרשו הגדול בקרתא דשופריא בשכונת מאה שערים, על השמחה הגדולה שאופפת את כל החסידים בהרחבת בניין הקלוזי הקדוש, ועל אנשי שלומינו העוסקים בעניין במרץ רב ואף הקימו וועד מיוחד של נכבדים וראשי הקהל לעסוק בענין חשוב זה שמעלת כבוד קדושתו דיבר רבות על זה.

עודני מדבר בקודש, ורבינו נותן בי מבט חודר כליות ולב, מעורר געגועים והרהורי תשובה - "יקירי, מה בענין החבורות שדיברנו מזה רבות - יש לך חבורה של חסידים שאתה משתתף שם בקביעות?"

גופי התחיל לרטוט ושפתותי מילאו גמגום. מצאתי עצמי אומר במבוכה - "אמ... אמ... לא מצאתי עדיין זמן וחבורה מתאימה שאוכל להשתתף שם..."

איי איי... הרים רבינו את ידיו הקדושות בתנועותיו הידועות, ודיבר אלי ברכות אבל בנחישות ובוודאות - "מה יהיה יקירי הרי אתה יודע שכשתחזור עכשיו לביתך בירושלים, אם תרצה להמשיך להיות מקושר אלי בנפשך ורוחך, זיין אייגענעבאקן אין מיין הארץ - זה יהיה רק כאשר תתאסף ותוועד עם אנשי להתחזק יחד בעבודת ה', לדבר דיבורי תכלית ולמצוא דרכים לקיום העצות והתורות הק' אשר יגעתי ומסרתי נפשי עבור זה כדי להחיותכם כהיום הזה.

בעומדינו בראשית השנה החדשה, בתחילתם של ימי החורף. עלי השלכת כבר מתחילים לנשור, הצמחים מתים וכל העולם נכנס לתרדמת חורף עמוקה; זמני האור מתקצרים - השמש שוקעת ואיתה נעלמת האור, החיות והפריחה... כמו שרבינו דיבר בשיחה הידועה שמשום מה זוכרים רק את החלק השני של ההתחדשות של הקיץ, פחות את התרדמה והמיתה "שבחורף כל העשבים וכל הצמחים כלם מתים כי כטל כחם בחורף ורם אז בבחיית מיתה". (חיל"מ)

זה דרכו של עולם. מתחברים יותר לאור, כשמגיע חושך והסתרה הולכים לישון, מתעלמים ובורחים מהמציאות - מתחמקים כבת השובבה...

אומנם האמונים עלי נחל, המתבודדים כתולע השמיר, מורגלים היטב שדווקא במצבים כאלו אז זה הזמן - פה נמצא האור, ה'סרתי תורה' הגבוהים, צריך רק לחפש וצעוק 'איה!'. בזמן שחרבות מתנופפות להם באופק, מידת הדין מתוחה - דם טבח ושכול נעשו כדברים קרובים לעולמינו, הפחדים והיראות הנפולות, מבול הדעות הכוזבות שמאיימים להטביענו. דווקא בתוך החושך - בלילה הארוך הזה, זה הזמן לקחת את ה'פינסטער'ע גלות נעכט' ולעשות מזה "גילדענע נעכט"...

אברכים יקרים שליבם בוער הביאו את הבשורה - את הפיתרון האמיתי. את הדלק שיבעיר ויאיד את הלבבות וידחה את החושך והאפילה, לחדש את "חבורות האברכים ירושלים - בית שמש" ולהתעורר משינת החורף. כבר זמן רב שישנה דרישה מבין כלל האברכים

מוכרח להסתלק מעלמא הדין אולם ההשאה שלי תישאר בעולם ע"י כך שתחזיקו עצמכם יחד, אנ"ן בחביבותא תליא מילתא. כי השם יתברך יעזר לי בודאי שיהיה כרצוני כאשר רציתי מכבר כי בעזרת השם נמתי ואמר כרצוני בודאי... וכל מי שייגע ותחבר לאחד מאנשי שלומנו בודאי יהיה איש כשר באמת ולא איש כשר בלבד אלא אפילו צדיק נמוך כמו שאני רוצה.

יצאתי מחדרו של רבינו הק' והרגשתי שלא בעלמא הדין מרוב החמימות והקדושה שהכניס בי, עוד יותר שמחתי

על עניינינו הנצחיים [www.sprth.org](http://ten.svenyelsorb.com/www.sprth.org)

כי ע"י כך אוכל בוודאי לנצח המלחמה ולהגיע בכוחו של אותו זקן, רועה הנאמן שלי להגיע לכל טוב בזה ובבא. בתוך כך מצאתי עצמי שלוב זרועות מקפץ בשמחה וגיל יחד עם החסידים שהיו שם מחוץ לחדרו של רבינו, והשירה והשמחה רבתה עד למאוד ותצהל כל העיר ברסלב - "בך רבינו גילה ונשמחה בך, עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון"---

על עניינינו הנצחיים [www.sprth.org](http://ten.svenyelsorb.com/www.sprth.org)

ויסקו בנקודה השייכת לליבי, כמו מעכ"ק שיודע להלך נגד רוחי לפני שורשי נפשי וכו' מה גם שלפעמים זה על חשבון הסדרים והשיעורים הקבועין שקיבלתי על עצמי כרצוני הק'.

"אהובי, האם אתה יודע מה נעשה בשמים מחבורות אלו? הרי זה בוקע דקיעים!!" - ניחמני ושם ידיו הק' על כתפי - "כשנכנסו אצלי כמה מאנ"ש דארץ ישראל בערב ראש השנה וביקשו והפצירו הרבה שהם רוצים להיות אנשים כשרים באמת ולהתחזק בעבודת ה' לנצח המלחמה. ומה יעשו שאין הם פה עימי במחיצתי שיוכלו להיכנס ולשמוע דיבורים מפעם לפעם להתחמם לאורם".

עניתי להם - המשיך רבינו בהתלהבות ושמחה - "רק אתם תחזיקו עצמכם ביחד, אז תהיי אנשים כשרים", אז איר וועט זיך האלט'ן אין איינעם וועט איר מיך צו ציען צי זיך, לא כשרים בלבד אלא אפילו צדיקים וטובים תהיי.

תלמידי היקרים זו הדרך, הגם שהייתי

ומה יהיה איתך - מה תעשה ליום פקודה ומה תשיב שולחך דבר, כדי להמשיך את אור הנקודה הקדושה ולהיות איש כשר באמת כאשר דיברתי איתכם כמה פעמים ואיתך בפרטיות שכל מגמתי ותקוותי הוא רק שתהיו אנשים כשרים באמת וכו' שזהו עניין אחר לגמרי וכו', וזה אפשר רק ע"י שמבטלין ומשברין החרפות והתאוות שמשברין את ליבו של האיש הישראלי וכו'.

וכה הרבה לדבר עימי דברי אמת, דיבורי תכלית ואמונה ברמזי תנועות הידיים ועיניו הק' בערו כלפידים ביראה עילאה דמלא דיבורים המשברין גזיזי דברזלא.

טענתי לפניו - "רבה, אבל עובר עלי מה שעובר וכו', ובתוך כל טרדות נווה התלאות וים הבילבולים הסוער איני מוצאי פנאי ורווח לנפשי להתוועד ולהתחזק בצוותא עם אנ"ש. וגם אשר איני מוצא אנשים כערכי שידברו

ברסלבער זינגערמאן!

התיאור הזה פרי דמיונו של ידידכם כותב השורות ב'כלים' והצמצומים שלו... עתה דמיין לעצמך אתה - אם היה רביה"ק קם עכשיו מקברו, האם זה לא היה נראה כמו התיאור הזה? (בתוכן פנימיות הדברים עכ"פ.)

כך או כך, רבינו הרי השאיר לנו דיבורים ברורים אלו ועוד כהנה רבות - כצוואה להשארת ההמשכה שלו עד ביאת המשיח, והבטיחנו בפירוש שכך ורק כך נוכל להמשיך אותו אליו "כבחיים חיותו ממש", עד שתתפשט אישו הגדולה בתוככי רמ"ח וש"ה איברינו וימינו, להתוודע ולהגלות אז דער רבי' איז דא--

אם לא עכשיו אימתי, עבר קיץ בא חורף וזה הזמן לחדש נשנר נעורינו בתוככי עיבור וחשכת הלילות הארוכים, בין טילים וחרבות, נעורר כוח הרצון למלא רצונו ז"ל המשבר ברזל ומניעות. נתאחד יחדיו לנצח המלחמה, לחזק החבורות בכל מחיר. כי אנשי נצח שנצח לא מפחדים מדך ארוכה...

אין צווי אונזערע...

בנות החבורה

אצל אנשי שלומינו נודעה לאורך כל השנים החשיבות של ההשתתפות בחבורות וישבו יחדיו בחבורות שהתקיימו ככל מיני צורות אם בצורה של שיעור או בצורת שיחת חברים וכן ביציאה כצוותא לשדה ככל תקופה לפי דרכו כל חבורה לפי מידתו.

החבורה בטירוויצ'ע

מן הנודעים שבהם היו חבורת אנשי טירוויצ'ע שחיו באחדות ואף החזיקו קופה משותפת שכל אחד הכניס בו כסף ומי שנצרך לכסף לקח מאותו קופה, ומסופר שבפורים באחד השנים כאשר חברי החבורה הסבו יחד פורים לסעודת משתה היין וכאשר טוב ליבו בין של אחד החברים עזבו אותו והמשיכו לרקוד ולהתבשר בין הדעת של רביה"ק, והלה כאשר ראה שעזבו אותו בכה: וכי גם בעולם האמת תעזבו אותי? והם הרגיעו אותו שאכן גם בעולם האמת יישארו יחד בחבורה ולא יעזבו אותו.

החבורה שלא הייתה

מאיך אילו שלא זכו להסתופף בחבורה לא תמיד נשארו על עומדם בהתקשרות ודביקות ז"ל כפי שמספר אחד מגדולי המשגיחים שמפני כבודו לא נכתוב את שמו "היה זה לפני כחמישים שנה בעת אשר טובי הבחורים בישיבת פונוביז' וסביבותיה התקרבו לברסלב בעת היא זכיתי

גם אנוכי לגלות אור רביה"ק ע"י ר' אברהם מרדכי פלברבוים שדיבר עימי וגילה לי את האור הגנוז ואף קרא לי לבוא להשתתף בחבורות שהתקיימו בבית ר' נתן ליברמנטש שם התאספו כל בני החבורה, וכן להשתתף בתפילות כבח שהתקיימו באותם ימים בבניה"ס ברסלב רח' מיימון בתחילה השתתפתי אך אט אט כאשר התגלה דבר התקרבותם של חברי להנהלת הישיבה ניתן להם שתי אפשרויות א' לעזוב את הישיבה ב' להתנתק ח"ו מאור חייהם שגילו זה עתה תבירי נשארו איתנים על עוצדם והמשיכו להתאסף בחבורה בכל מחיר אך אני לא זכיתי להמשיך להסתופף בחבורות ואף שכבר הכרתי את ספרי רביה"ק ועצותיו הק' לא זכיתי להתקרב לרביה"ק.

"אני יודע היטב" מסיים המשגיח אילו הייתי נשאר בחבורות של אנ"ש הייתי זוכה כהיום להשאר אצל חסידי ברסלב לטעום מטעם אור הגנוז, אך כאשר עזבתי את החבורה כל מה שהתחלתי ללמוד לא נשאר אצלי.

החבורה שקירבה

לא רק כדי לאחוז בדרכו של רביה"ק אלא לאלו שלא זכו לטעום מן האור, החבורה היא זאת שקירבם כפי שאנו יכולים להבין ממה שמסופר על החסיד ר' שמחה בונים קאלישער מחסידי ברסלב שהתקרבו בפולין שאחר שאחיו התקרב לברסלב שלחו אביו לקרוא לאחיו שלא יהיה עם אנ"ש ר' שמחה בונים הלך במצוות אביו ונכנס באמצע החבורה כשר' יצחק ברייטער עמד ודבר מהתכלית ר' שמחה שהיה מבקש גדול שכח מתפקידו ודבק גם הוא בחי החיים.

החבורה שהחזירה כתשובה

ויש בענין זה לספר מעשים לרוב אך הפעם נתמקד באחד שהחבורה החזירה אותו לחיק היהדות, דוד ל. נולד למשפחה חשובה בסלתה ומשמנה של בני קרתא דשופריא בילדותו למד בת"ת עץ חיים בסניף שהיה אז בשטיבלאך בית ישראל בבחרתו נתפס לא עלינו בכת של הציונים שהיה אז קבוצות אצ"ל ולח"י שהפילו חללים רבים

ובתמימות כראות לאנשי הצדיק והחיו את נשמתו ומיני אז נהפך אט אט לאיש אחר הוא התחיל לבוא לבית מדרשינו שם הכיר את אנשי שלומינו ומאז לא הפסיד יום מלהשתתף בחבורה של ר' אברהם שהחזירו למוטב. זהו כוחו של חבורה.

החבורה של העוזבים

אך כל נשכח שחבורה לא מיועדת רק לרחוקים או אלו שהתקרבו זה עתה לאור רביה"ק וכדוגמת הרה"ח ר' נתן דוד שפירא שמדי יום שלישי עזב את סדרי לימודיו העמוסים למען החבורה שהתקיימה בביתו בו השתתפו בני הרה"ח ר' משה בורשטיין ועוד, אף בשנותיו האחרונים שבני החבורה התמעטו ולפעמים לא היה אף משתתף לא ויתר ממנהגו הקבוע ולמרות ששמר זמנו היטב וכל יומו היה מלא וגדוש בסדרי לימוד סגר את הגמרא ופנה לביתו לחבורה והיה מתבטא תמיד בביטוי המורגל בפי אנ"ש כל הדורות 'מי גייט רעדן פון רעב' וכן עד ימיו האחרונים כי זהו כוחו של חבורה להשאיר אותנו דבוקים תמיד בצדיק האמת בכל מצב וכל עת.

(מלוקט מפי ספרים וסופרים)

מהמשפחות הטובות שברושלים, דוד שנתפס גם הוא ברשתם הקלוקל, ועם הזמן שינה רח"ל את אורחות חייו בהם התחק כל השנים, והתחיל לרעות בשדות זרים עם הזמן פתח אף חנות גדולה ברחוב יפו וכך ניהל את חייו עד אותו יום בו מצא את ידיד נעוריו שמעון עדן, שמעון היה יהודי פשוט שגילה את אור רביה"ק וכפגש את דוד שעבר מה שעבר עליו הציע לו לבוא ולהשתתף בחבורה במשנת רביה"ק, דוד שראשו כ"כ לא היו בעניינים אלו ל"ע, הסכים לנסות, וקבע עם שמעון להיפגש במאה שערים,

בצהריים בשעה היעודה הגיעו דוד ושמעון למקום שסיכמו, הלך עמו לשער הכניסה האמצעית לשוק מאה שערים הנמצא ליד מאפיית בריזל, שם הייתה חנותו של ר' אברהם הרשלה, בתוך החנות כבר עמד ר' אברהם וזירז את הלוקוחים האחרונים לעזוב את החנות, והתכוון לחבורה הקבועה, אחרי שיצאו כל הלוקוחים ר' אברהם נעל את החנות והוציא לפניהם את ספרי רביה"ק, גם ר' אריה אלבוים מהמשתתפים הקבועים בחבורה הגיע עכשיו להשתתף כשהוא עוצר באמצע עבודתו למען התכלית לתת מעט מזון לנשמה ולהכינה לדרך הארוכה דוד שהצטרף לראשונה לחבורה שמע דיבורים שדיברו באהבת חברים

בצהריים בשעה היעודה הגיעו דוד ושמעון למקום שסיכמו, הלך עימם לשער הכניסה האמצעית לשוק מאה שערים הנמצא ליד מאפיית בריזל... ומני אז נהפך אט אט לאיש אחר הוא התחיל לבוא לבית מדרשינו שם הכיר את אנשי שלומינו ומאז לא הפסיד יום מלהשתתף בחבורה...

ברסלב נייע וועלט: www.sptth.org/ten.serveitself

התשובה

חלק א'

אני לומד הרבה שעות כיום ספרי רבינו הקדוש, האם זה לא מספיק כשבילי? האם אני צריך גם להתאמץ ולכוא להשתתף בחבורה?

מן הנמנע הוא לצטט כאן את כל דברי מוהרנ"ת ורביה"ק במעלת החברים המקושרים יחד אל הצדיק האמת, ושבוה תלוי המשכת אור הצדיק עלינו, רק כמאן דמחוי במחוג, אפשר להביא את דברי מוהרנ"ת בהל' נזקי שכנים הל' ד': כי אין ערך להעבודה שיעבד האדם בעצמו אפלו כל היום אם הוא חלוק מיראי ה' האמתיים לנקדה טובה אחת שעושה קשמצטרף ומתחבר לקבוצת היראים באמת, כי טוב לצדיק טוב לשכנו, (א').

כמו כן יש מכתב של ר' משה קרמר שיכולה להבהיר עניין זה, וז"ל: ודבר זה, היינו שיחת חברים, היה מן היסודות אצל אנ"ש בכל הדורות, בין בפה ובין בכתב. וכמו שמבואר בליקו"ה (הלכות תפילין הלכה ב) לענין הג' נקודות המבוארות בליקו"מ סי' ל"ד, עיין שם (באות ד) שנקודת החבר הוא הממוצע והמחבר כל הג' נקודות יחד, היינו שבאמת אי אפשר לזכות בשלימות לקבל ההתעוררות מהנקודה הכללית, שהוא הצדיק האמת, וכן לקבל מינה וביה ע"י הדיבור בינו לבין קונו, כי אם ע"י שמעוררין אחד את חבירו כל אחד כפי נקודתו הטובה. ודבר זה נראה בחוש גם כן.

ואשר על כן, באמת, אפילו אם אחד יעסוק הרבה בספרי רבינו ז"ל, וגם יקיים בפועל עצותיו הקדושות, אם הוא ישב יחידי ולא יתחבר עם אנ"ש בכל מיני התחברות, אין הוא נקרא ברסלבר חסיד כלל. וידוע מאמרו הקדוש של רבינו ז"ל, שאמר לענין המשכת ענינו הקדוש לדורות, שאמר (והבטיח) (חיי מוהר"ן סי' שעג): "אלו התלמידים יעשו תלמידים אחרים, וכן התלמידי תלמידים" - בלשון רבים,

כי דוקא באופן זה, ע"י התחברות הרבה חברים יחד, אפשר להמשיך ולהשרות עלינו אורו הקדוש והנפלא, וכידוע הרבה דיבורים בענין זה בין אנ"ש הזקנים שיחיו, ואין כאן מקומו להאריך בזה.

וכן מי שיעיין אפילו רק מעט בדברי מוהרנ"ת על מעלת עניין זה ובין כמה נחוץ ועקרוני הוא דבר זה.

אני שומע הרבה את הקוי טלפון של אנ"ש מוקד ברסלב ומערכת ברסלב, ואני אפילו עושה שם בקו שיחת חברים וירטואלי, מדוע אני צריך חבורה כפועל?

הגם שבוודאי ההאזנה לקוים קדושים אלו מביא תועלת גדול בהתקרבות לרבינו הק', אכן בוודאי שעניין השיחת חברים הוא עניין של הפגישה ביחד, וכמו שאמר מוהרנ"ת: היכן שמתקבצים עשרה מאנשי שלומנו, ראוי לסע את כל קצו העולם לתחב את ראשו ביניהם, (כוכבי אור). וכמו שהוא כותב בליקוטי הלכות:

כי בודאי כל אחד ואחד, בפרט הוא רחוק מאד מצדיק הדור ואי אפשר לקבל ממנו רק על-ידי קלילות ושראל, על-ידי זה נמשכת ההארה ואז יכול לקבל כל אחד ואחד, בפרט גם כן זהו בחינת המעלה שיש לשגממציאם רב עם ישראל אצל הצדיק שאז עקר הקבלה מן הצדיק שדורש ברבים, 'ברבים' דיקא, כי על-ידי רבים יש להם כח לקבל הארתו הגדולה ואז יכול גם כל אחד ואחד לקבל, כי נשתלשלה ההארה על-ידי קלילות ושראל [תפילין ב' ד']

ויותר מכך אנו רואים זאת ממה שהשווה מוהרנ"ת עניין זה להתפילה בציבור:

איש אחד מטעפליק נסע למוהרנ"ת ז"ל לברסלב לשמע ממנו דברי אלקים חיים. אחר כך מצא בחדר מוהרנ"ת ז"ל חתיכת נייר פתויב בקתב יד מוהרנ"ת ז"ל בזה הלשון: בא אלי איש

אחד מטעפליק ושמו... ומעתה אתחיל לומר תורה ברבים. (מחמת שאדמ"ר זצ"ל קצב לו מספר, שבאם יתקרבו אליו אחר הסתלקותו אנשים חדשים כמספר שקצב לו, אז יתחיל לומר תורה ברבים, והאיש הזה השלים המספר. כן אמר מוהרנ"ת ז"ל אחר קד) והאיש הזה נתרחק ממוהרנ"ת ז"ל, כי לא היה יכול ללל להכניס בדעתו כפי שידע בנפשו קטן מדרגתו בעבודת השם, שעל ידו יתחיל מוהרנ"ת ז"ל לומר תורה ברבים: והנה אין מן הצורך לסתור שטות כזה, כי כבר מבאר מדברי חכמינו ז"ל שאפלו אם יתאספו תשעה צדיקים נוראים אסור לומר קדיש וקדשה, וכשנצטרף להם אפלו פחות שבפחותים נגמר בזה מה שנגמר. וכן אפלו קשקל העשרה אנשים שפלים ופחותים, אף על פי כן על ידי התוודותם יחד נתהוה בזה קדשת שמו ותרבה בקדשה או קדיש וברכו וכו', מה שאי אפשר לעשות אפלו על ידי תשעה צדיקים.

ובוודאי שהתפילה בציבור אינה יכולה להיות דרך הטלפון, כך גם עניין החבורות וההתאספות של אנ"ש. וחוש מזה יש מעלה חשובה בזה עצמו שרואים אחד את חבירו, וכמבואר כמה פעמים בליקוטי הלכות

ובפרט בהל' ברכות הראיה.

אני מגיע לסעודה שלישית לכית מדרשינו אני מדבר כשעת האכילה עם חברים ואח"כ אני שומע את הדרשה מדוע אני צריך בנוסף לזה לכוא לחבורה כאמצע השבוע?

דבר ראשון יש מכתב מאד מעורר בעניין זה מר' לוי יצחק, וז"ל:

מה שאתה כותב מהשלש סעודות שלכם מאד אני שבע רצון מזה כי המנין שלכם בוקע רקיעים. ומה שאמרת שזה כמו שמתענים משבת לשבת זה גם כן אמת, כי בודאי צריכים להשתדל ולהרבות בתפלה לזכות על כל פנים פעם אחת בימי החול, שזה בחי' חנוכה ופורים שהם בימי החול בימים שמוותרים במלאכה ואף על פי כן הם קדושים וגבוהים כל כך, שזה בחי' שממשיכין הקדושה אף בימי החול, בפרט כשמדברים מעניני רבינו ז"ל שלעתידי וועט מען ווייסקוב

דאס גרויסקייט פון ריידין דברי רבינו ז"ל, על כן תשתדלו ותברכו בתפלה שתזכו גם כן להוציא מכח אל הפועל לדבר מרבינו ז"ל גם בימי החול. צריכין להאמין בזה שבכל פעם שמתאספים ומדברים מרבינו ז"ל

נצמח מזה המתקות וישועות לפרט ולכלל, כמובא בהתורה כי מרחמם ינהגם' שצריכין להוסיף קדושה ודעת בכל יום הן בימי חול והן בשבת קודש ועל ידי זה נזכה להיות אנשים כשרים כרצון רבינו ז"ל. בזה אסיים ידיך עוז לנצח המתפלל בעדכם כמעט בכל יום. לוי יצחק בן שרה רחל. (תמימי דרך ס"א)

לבד מזה ההשתתפות בחבורה באמצע השבוע מגיע על פי הרוב יותר על חשבון האברך, ולא כמו בסעודה שלישית שממילא נמצאים בבית הכנסת, אבל בחבורה כל אחד צריך לטרוח ולהגיע במיוחד כדי לקבל מרבינו הק', וכמו שאמר רבינו הק': אי אפשר לקבל מהרב כי אם על-ידי קרחות וגיעות, וזהו בחינת 'חוש הריח'. [תורה ה' תניינא].

למעשה אין לי חבורה שמתאימה כשבילי, מה אני יכול לעשות?

בשביל זה אנחנו מתכוונים למהפכה הגדולה, בעזרת ה' בשבועות הקרובים יגובשו עוד חבורות ונציגים שיעזרו לאברכים להתחבר לחבורה שמתאים להם, בשעה, בגיל, ובסגנון. **המשך יבוא..**

אין צווי אונטערן

המשך תומך 2

היקרים לחדש את חבורות האברכים. לכן הוחלט בעז"ה להקים וועד בבית שמש ובירושלים - שיהיו נציגים אשר יפעלו בעניין החבורות השבועיות, הן להתאים לכל אחד ואחד חבורה. (וגם באם יידרש לפתוח חבורות חדשות והן לחזק את החבורות הקיימות ולהפיח בהם רוח חיים לימי החורף הארוך.)

בעזרת ה' יתקיים בשבועות הקרובים כנס אדיר מחוץ לעיר, יחדיו יתאספו בני חבורות האברכים ירושלים ובית שמש להתחדש בציווי רביה"ק להחזיק עצמינו יחד, עקבו אחרי ההדעות והמודעות. [כל מי שיש לו הצעות ורעיונות, וכן מי שרוצה להקים חבורה, או מי שמחפש לעצמו חבורה, וכו', מוזמן לגשת לאחד החברים, ובעזרת השל"ת בכוחות משותפים נגיע לתוצאות מבורכות, ונזכה להיות אנשים כשרים ואפי' צדיקים גמורים!!!]

שמות חברי הוועד וכן כל הפרטים על הכנס הענק יתפרסמו בשבוע הבא. באם אינך מחובר עדיין לקוי איחוד האברכים פנה אל האחראים בעירך. (הרשימה תתפרסם שבוע הבא)

איחוד האברכים

רק תחזיקו עצמכם יחד אז תהיו

<http://ten.swenvelserb.com/smith>

יחשבים כשחיים

התחדשות
חבורות האכרנים
חורף תשפ"ד